

„CIVITAS FIDELISSIMA”

Boross György vasdiplomás erdőmérnök a következőképpen emlékszik vissza a hetven évvel ezelőtti eseményekre.

„Fölösztottuk magunk között Sopront, hogy ki hol fog agitálni. Minden szakaszba 100 főiskolai hallgató került. Az egyik ilyen szakasznak én voltam a parancsnoka, mi kaptuk meg a Bécsi utcát, a Balfi utcát és a Kurucdomb felét. A városházán helyezkedett el valami kormánybizottság féle a magyar fél részéről, amelyiknek volt egy felderítő alakulata, akiktől mindenféle információt be lehetett szerezni. Egyik reggel bementem a városházára és akkor mondják, hogy este 10 óra körül Bécsből át fog jönni egy személykocsi, amelyik az osztrák fél melletti szavazásra felhívó 8 zsák röpiratot hoz. Ezeket kellene feltartóztatni a Dudleszi erdő körül és a röpiratokat feltétlenül el kell venni tőlük. Visszamentem a főiskolára, szépen összeszedtem 12 jól fészült hallgatót. Itt kell megjegyezni, hogy az agitáció alatt álarcban kellett járnunk, mert az osztrákok az agitátorokat lefotózták és akit felismertek a szavazáskor, azt lefotózták és nem szavazhatott. Nem büntették meg, csak nem engedték szavazni. Ez volt a büntetés. Így muszály volt éjszaka is álarcban kivonulni, és mikor láttunk valami gyanús alakot, rögtön föltettük az álarcot. Hát ezzel a 12 álarcos emberrel fölmentünk a Hubertushoz. Az egy olyan kis itókálohely volt. Kezdett a hó is már esni, ez december 4-én volt. Ott leültünk a Dudleszi erdő sarkára a bécsi domb oldalán és vártunk. Ott volt Koltai Gyurka is, akivel testi-lelki jóbarátok voltunk egész életen át. Már leesett vagy 4–5 cm hó, mikor este úgy 10 óra körül fényleni kezd a Dudleszi erdő és hamarosan láttuk, hogy két autó jön. Kiálltunk középre Gyurkával és vártunk. Puska volt a vállunkon. Föltartott kézzel jeleztem, hogy álljanak meg, de csak nem akartak megállni. Hangoosan kiáltoztunk, hogy halt, halt, amire megálltak. Odamentem, kinyitottam az ajtót, mert ők nem mozdultak. Kérdezük, hogy miért kellett megállni. Mondtam nekik, tessék kiszállni. No de miért? Nyomatékosan kértem, hogy szálljanak ki és ahogy nagy kellett lenni kikászálódtak, látom, hogy egy nő is ül benn. Akkor mondtam a kollé-

Meghívó

70 évvel a Soproni Népszavazás eredményének közzététele után 1991. dec. 17-én kedden 18 órakor az Erdészeti és Faipari Egyetem emlékünnepséget rendez az Egyetem botanikus kertjében álló „Örtüzek” emlékoszlopnál („A” épület előtt).

Az ünnepségre tisztelettel meghívom:
Szemerey Tamás Főrendező

Műsor:
Himnusz
Ruzsinszky László:
Örökmécs (szavalat)
Ünnepi beszédet mond
Dr. Ormos Károly
ny. bányamérnök
A diákság képviselője
meggyújtja
az örökmécset
Bányász himnusz,
Erdész himnusz

„Áldom a magyarok Istenét, hogy ezt a száműzött, szélvért sereget városunkba hívtam, oltalmaztam...”

Dr. Thurner Mihály
polgármester szavai
a főiskolásokhoz
1922. január 6-án

1921 – 1991

gámnak, hogy kapard el kicsit a havat a kocsi mellől, hogy ez a nő lakcipőben ki tudjon szállni anélkül, hogy havas legyen a lába. Aztán kivettük a 8 zsák röpiratot, az út melletti árokba öntöttük, meggyújtottuk, a zsákokat szabályosan összehajtottuk, majd visszaadtuk. Amikor a röplapok elégték, mondtuk nekik, hogy tessék beszállni, lehet tovább utazni. Az egyik nagyon föl volt háborodva, hogy így meg úgy, majd meglátjuk, hogy ennek még következménye lesz. Pár nap múlva az egyik bécsi újságban valóban benne is volt, hogy milyen vad felkelők vannak Nyugat-Magyarországon és le van írva az egész dudleszi ügy, ahol nyomatékosan felhívta az Antant figyelmét a Freistandlage in West Ungarn-ra. Ha jól emlékszem, a cikk címe is valami ilyesmi volt, hogy: Ilyenek a szabad csapatok bandája Nyugat-Magyarországon. A cikkben felteszik a kérdést, hogy vajon milyen banditák azok, akik a nők lába elől elkapták a havat, és még a zsákokat is visszaadták. Hát ilyenek voltak. Nem volt könnyű, mert pl. Nagycenken, amikor a bírót agitáltuk, azt mondta, azért szavazok Ausztriára, mert ha én egy uborkát beviszek Sopronba, kapok érte két fillért, ha elviszem Bécsbe, tizenkettőt kapok. Hát ebbe biztos igaza volt, de hogy nézett volna ki egy Széchenyi házban egy osztrák zászló.”

GONDOLATOK az októberi forradalom 35-ik évfordulóján...

A kanadai magyar erdőmérnökök legtöbbje, valószínűleg visszaemlékezik még Szilvási Lajos magyarországi író 1960-ban Budapesten megjelent történetére, a *Bujkál a holdra*-ra, amiben leírja a kicsábított erdész hallgatók sorsát a manitóbai őserdőkben (?) a Severn folyó (?) partján. Érdekes idézni a történetet összehasonlításként a szereplők életének megváltozásáról 35 év után – a történet és valóság viszonylatában. A történet öt erdőmérnök hallgatóról szól, akiket a „Soproni Akadémia egyik tanegede – aki sokban felelős volt azért is, hogy a fiúk disszidáltak – megfelelő jutalék ellenében eladott a fenti őserdőkben kitermelést végző erdőipari vállalatnak.”

Az öt fiú sok megpróbáltatáson, szenvedésen és igazságtalan bánásmódon ment keresztül, megalázva a kanadai munkaadó és a munkatársak által. És a hold bujkált bánatában... Vagy talán azért is, mert szégyenkezett sütni annyi valótlanosság láttán, amit Szilvási ebben a könyvben összehordott. A hazafias frázisokon kívül a történetben semmi pozitív állítás nincsen a fiúk életéről és munkájáról, csak a borzalmak leírása a vízben, sárban, a 'black fly'-ek és 'mosquito'-k világában senyvedő fiatalok életéről.

A történet végén egy, az öt hallgató közül elhatározta, hogy hazatér, amit *Szilvási* a következőkben ír le: „Vége lett az álomnak, az ábrándoknak. Öt ember jót akart és küszködött több mint egy évtizeden át. Mi értelme volt?” – Aztán a szerző költői fantáziával folytatja – 'az ötödik elindult hát, hogy egyenes úton, hátára sütött a nyugati nap lehanyatló fénye, a fényhozta árnyéka hosszan elnyúlva úszott előtte és kelet felé mutatott. Az árnyék megmutatta neki a helyes irányt, csak kelet felé kell mennie, az irány egyenes, nem fogja eltéveszteni.'

Eddig szól a mese!

De mi a valóság? Harmincöt év elmúltával, talán *Szilvási* is megváltoztatná az irányt... ha tudná! A Keleten felkelt nap most Nyugat felé mutat és a regényben feltételezett fiatalok most boldog apák, sőt nagyapák és a 'kegyetlen kanadai nyomorúságban' immár 35 éve jólétben élnek. Politikusok, államférfiak utaznak Keletről Nyugatra és kérik a barátokká vált nyugatiak segítségét – beleértve az emigránsokat is – hogy újáépíthessék országaikat, amiket a marxizmus-leninizmus esztelen

rendszere tönkre tett. A hold nem bujkál többé, kerek arcával vidáman világítja meg az utat, amin a világ népeinek haladnia kell egy békés és boldog egyesült társadalmi rendszerbe.

A megváltozott világnézet hatására, egyik – számunkra nagyon jelentős következmény volt a Magyar Köztársaság Elnökének, *Göncz Árpádnak* nyugati látogatása. Elsősorban Kanadába jött, ahol sok magyar emigráns szervezeten él. Látogatást tett Vancouverben, Ottawában és Torontóban is. Beszélgetett honfitársaival a hazai támogatás lehetőségeiről. Abban a szerencsés helyzetben volt részem, hogy személyesen beszélhettem vele egy fogadáson a torontói Intercontinental Szálló dísztermében. Számomra és a volt Sopron Divisio tagjai számára ez a beszélgetés történelmi jelentőségű volt, mert ledöntötte mindazt a lappangó tévhitet, amit *Szilvási* és még sokan mások itt is és otthon is elkívántak hitetni a magyarokkal, a bujkáló hold árnyékában. 1991. október 23-án a hold csillogó fénnel világította meg történelmi izgasgunkat, amiért itt Nyugaton harcoltunk, több mint három évtizeden át – **Az igazság az államelnök szavaiban teljesedett be.** *Göncz* elnök úr a következőket mondotta nekem bemutatásom után: „Örülök, hogy találkozhattam veled, a Sopronból emigrált erdészek legendás híru vezetőjével. Arcodat felismerem az otthoni képekről. Meg kell mondanom, hogy nagy veszteség érte Sopronban az egyetem tanári karát eltávozásotokkal. De reméljük, hogy ez a veszteség kárpótlódik majd a hazahozott tapasztalatok és munkátok felhasználásával. Add át kollé-

gáidnak jókívánságaimat és üdvözlétemet.”

A fogadás után a többi magyarral vártunk a hotel előtt, és néztük elnökünk elvonulását a hosszasan felsorakozott motorkerékpáros rendőrök díszkíséretével, a forgalmas torontói utcán. Ez a kíséret csak kitüntetett államelnököknek jár. A rendőri díszkíséret reflektorai fényessé világították az utca hosszát, aminek a mentén az ujjongó magyarok üdvözlő hangja kísérte az elvonuló államfőt. Az októberi teli hold is fényesre kisült és betakarta fényével a nyüzsgő utca éljező népét. A holdnak nem volt oka bujkálni többé. **A büszke magyarok államelnöke vonult most itt, nyugaton, ahol az út egyenes és odavezet, ahol a népek megtalálják majd az emberi-ség békés együttélését.**

Az elmúlt 35 év sok küzdelmes napot és gondokkal terhelt órát jelentett számomra. Nehezen szamoltam el mostani napjaimban mindazzal, ami történt és amely történéseknek részese voltam. Sokszor kísértett a megbántás keserősége és az adott helyzetek negatív értékelése a felületesen szemlélők részéről. Érdemes volt-e résztvenni a lezajlott eseményekben? Érdemes volt-e feláldozni az élet egy hosszú szakaszát, kiteve magamat ellentétes nézetek és érvelések célpontjává Torontóban az 1991. október 23-án történt találkozás megadta nekem a választ, és feloldotta kétségeimet, mert tetteink igazsága teljes elismerést és értelmet nyert –

A magyar köztársaság elnökének megértő mosolyában és kemény, baráti kézszorításában.

Torontó, 1991. október 23.

DR. ROLLER KÁLMÁN

Mindig élvezettel olvasom

az ágazatunk életéből való régi történeteket. Így volt ez a lap novemberi számával is, ahol Kató Pál írását olvashattam a régi erdő- és vadgazdálkodásról.

Am a jövő tennivalóival kapcsolatban vitatkoznom kell a szerzőnek néhány javaslatával: Szükségesnek tartja, hogy törvény kötelezze „... a mezőgazdaságok birtokosait arra, hogy az apróvad életterét is teremtsék meg, amihez az üzemi területük mintegy 3–5%-át az apróvad életének biztosítására kell fordítani.” (sic) Majd: „A nagyvad... életterének biztosítását törvénybe kell iktatni.”

Most sikerült végre lezárunk azt a rendszert, amely az állampolgár minden lépését törvénnyel szabályozta. Reményeink szerint pedig afelé haladunk, hogy az élet legtöbb területét ne törvények szabályozzák, hanem kinek-kinek a saját jól felfogott érdeke szerint lehessen cselekedni. Biztosra veszem, hogy ha a termőföldek gazdái nemcsak a terheket viselik a vadgazdálkodásnak, hanem a hasznából is részesedhetnek, saját jószántukból is megteremtik a vad életfeltételeit. (Mint tették ezt Tótmegyeren is annakidején.)

Lesz, aki a területének a 3%-nál sokkal nagyobb részét erre fordítja. A gyenge termőképességű területének akár a vadgazdálkodás lehet a fő ágazata, különösen a más mezőgazdasági termények piacának beszükülése esetén.

És ugyanígy lesz a nagyvadgazdálkodás terén is. Ha a szarvasbikaért járó ezermárkák nem a más zsebt duzzasztják, gondja lesz rá az erdőgazdának is, hogy a vad élőhelyét megteremtse, fejlessze. És nem az erdő rovására teszi majd, mint teszik ezt most sokan a rövid távú nyereségben érdekelt vezetőink közül.

Kedves Pali Bácsi! Kérem, ossza meg velünk továbbra is a tapasztalatait, és a jövőre nézvést is várjuk javaslatait.

Reményfy László

DR. TÓTH JÓZSEF – WISNOVSZKY KÁROLY

Kiküldetésen Németország Baden – Württemberg tartományában

Az Európa Tanács NATUROPÁ Központja a Kelet- és Délkelet-Európai országok szakemberei számára szakmai továbbképzést szervezett. A rendezéssel és a tanulmányutak bonyolításával Németország Baden-Württemberg tartományát bízta meg. A továbbképzés költségeit – beleértve az utazást is – az Európa Tanács vállalta.

Baden-Württemberg tartomány (BW) Mezőgazdasági, Élelmiszerügyi és Erdészeti Minisztériumában dr. Ott, az erdészeti elnök köszöntötte a hét Közép-, Kelet- és Délkelet-európai országból delegált erdészeti küldöttséget, a tartományról és a terület erdeinek jelentőségéről Schumacher úr, miniszteri tanácsos tartott előadást.

A 10 millió lakosú BW. Németország egyik legjobban fejlett, iparosodott és talán leggazdagabb tartománya, sűrűn lakott erdőterülete 1,36 millió hektár, erdősültsége 38,6%, ennek ellenére évente 8 millió m³ fát importál. Az erdők fő funkciója már nem a fatermesztés!

Jelentős magán- és egyházi tulajdonlás mellett az erdők 75%-a elsődlegesen védelmi, közjóléti, üdülési funkciót lát el. A korlátozásokból adódó veszteségek kiegyenlítésére az erdőterület gazdája 310 DM/ha/év támogatást kap. Talajvédelmi erdőért például évi 30 DM/ha-t.

Bizonyosra vehető, hogy a közeljövőben Európában az erdők immateriális haszna, értéke jelentősen még tovább növekszik. Jelenleg: 1 ha lavinavédő erdő értéke 3 millió DM, a Karlsruhe környéki erdők értéke jóval jelentősebb mint a vidék milliárdos nagyságrendű ipara. A tartomány területén a valamikori 80%-os lombos fajok arányát az idők folyamán az ember „célszerű” gazdálkodással 20%-ra csökkentette. Jelenleg az elmúlt évek tudatos lombosítási stratégiájának köszönhetően 35% a lombos állományok aránya.

Ezt az arányt is még kevésnek tartják és fő feladatuknak tekintik a lucfenyő monokultúrák felcserélését lehetőleg elegyes tölgy állományokkal. Vadkár csak néhány helyen (lokálisan) hátráltatja felújításaikat. Ott is csupán az őz a károsító vadfaj.

Erdőgazdálkodásuk kiemelt irányelvei:

- Ökológiai stabilitás
- Természetszerű erdők
- Hosszú ciklusú felújítás
- Intenzív ápolás
- Károk visszaszorítása
- Vadállomány szabályozása, kézben tartása
- Peszticidek kerülése
- Természetvédelmi előírások maximális betartása.

Tanulmányutak

Október 2-án egésznapos tanulmányút a Schwäbisch – Fränkischer Wald természetvédelmi területén.

Bevezetőül általános tájékoztatást kaptunk a tartomány átfogó természetvédelmi és tájapolási (környezetvédelmi) koncepciójáról. Egy 1989-ben megkezdett 5 éves program keretében a tartomány területén a természetvédelmi terület, a természeti emlék és kisterületű védett folt 1,1%-os területarányán túl a védett táj további 19%-os területrészt jelent. Ezenkívül öt ún. „Naturpark” van 352.200 ha összterülettel. Alapításuk 1972–80 között történt.

A meglátogatott Schwäbisch–Fränkischer Wald park 53%-a erdő, ezen belül a főbb fafaj részarányok: LF 43%, B 17 %, VF 12%, tölgyek 10%.

A park területén gazdálkodó Backnang-i erdészet területe 16 000 ha, aminek 60%-a állami erdő, 22%-a magán- és 17% önkormányzati (közösségi) tulajdonban van. Az erdészet és a park sűrűn lakott és iparosodott körzetben fekszik; 1 lakosra 0,08 ha erdőterület jut akkor, amikor a tartományi átlag: 0,15 ha/lakos.

Az 1990-es katasztrófális viharkárok után sokhelyütt fafajcserére törekednek – a bükk részarányát tervezik növelni. Természetes felújításokkal és telepítésekkel dolgoznak. Vadkár gyakorlatilag nincs. – Szarvasuk sincs, csak 1–2 őz/100 ha. Kerítés nélkül, gyönyörűen újul az erdő, vadkárnak nyoma sincs. Ez az ideális állapot egyébként egész Baden–Württembergre érvényes! – Nem foglalkoznak vadlétszám-bebecsléssel, vadtakarmányozással stb. – ha vadkár észlelnek, lelövik a vadat. Ilyen egyszerű „Kolumbusz tojása” módszerrel intézik el a vadkár-problémát. Nyilvánvalóan olcsóbb a vadászat pl. Magyarországon, mint a tönkrement JF–LF–B–Tölgy újulatok értéke. Ezt a szemléletet üdvös volna Magyarországon is átvenni.

Október 3-án Stuttgart határában lévő „Az Erdők Háza” elnevezésű, környezeti nevelést szolgáló létesítményt láthattuk.

A létesítményt egy biológia szakos tanár és egy erdész vezeti. A körülötte elterülő parkerdővel együtt elsődleges feladat a fiatalság (óvodás kortól) természetismeret nevelése, az erdő mint életközösség megismertetése. Az épületekben levő kiállítás, játékos kérdésanyag és feladatok mind élményszerzés segítségével tanítanak, minden megfogható, tapintható, közvetlen kontaktus alakulhat ki az egyén és az erdő életközösségének minden részletével. A parkerdőben öltöttek tanpályák, információs táblák és anyagok segítik az oktatást. Kis faipari műhelyben sajátkezűleg gyártott madárodú, vagy műfészkek hazavihetők. Iskoláinkból szervezeten is látogatják, hiszen az erdő komoly tanulmányi témakör az általános iskolákban.

Október 4-én a Karlsruhe Erdőigazgatóság területén egy szigorúan védett fellép kapcsán a természetvédelem és az intenzív üdülés, turisztika konfliktusa témakört tanulmányozhattuk. B. W. tartományban 1970-ben kezdődő program alapján jelenleg az úgynevezett „Bannwald” illetve „Schönwald” – szigorúan védett erdőterületük mintegy 0,8%-a az összes erdőterületnek. Az első kategóriába eső területeken semminémű emberi beavatkozást nem szabad eszközölni, a másikon szigorú korlátozásokkal, de beavatkozhatnak a védett érték v. ökoszisztéma érdekében. Az ún. Wildseemor fellép védett terület és ugyanakkor közkedvelt kirándulóhely is. Problémát jelentenek a kirándulók tömegével együttjáró káros antropogén hatások, különböző récefajok megtelepedése, azok etetése és az ezzel járó eutrophizálódás.

A vázolt hatások következtében az értékes védett növénytársulás mellett, illetve azt visszaszorítva, megjelennek olyan növény- és állatfajok, melyek a védendő ökoszisztémát veszélyeztetik agresszív terjedésükkel.

A Freudenstadt-i Erdészeti területén az erdőkárokat és az erdővédelmi kutatómunkát volt alkalmunk tanulmányozni.

Az erdészeti területén a klasszikus jegenyefenyő pusztulás nyomai láthatók. A helyi szakemberek véleménye szerint a pusztulás okai között nagyon jelentős helyet foglal el az elmúlt években tapasztalt csapadékhiány. Azok a megbetegedett JF törzsek, amelyek megfelelő koronával rendelkeztek, regenerálódnak – van tehát gyógyulás is!

Ezt igazolják az erdőkár-felmérés adatai is: jegenye- luc- és erdeifenyő esetében is, immár harmadik éve javulás tapasztalható. Az erdészeti területén található a levegőszennyezés és más ökológiai paraméterek folyamatos mérésére felállított kutatóbázis (Schöllkopf).

A mérőtorony közelében egy középkorú lucosban 4 db, fából készült kisebb torony is található. A koronában végeznek méréseket és gyűjtenek folyamatosan tűket.

Október 7-én eleget téve az Európa Tanács meghívásának, a helyi erdészek és a tartományi miniszteriumok képviselőjének kíséretével Strassburgba, az Európa Tanács székhelyére látogattunk el. Jóleső érzéssel tapasztaltuk, hogy a magyar trikolór is ott lobog már a tagországok zászlai között. A NATUROPA szervezet vezetője, Hoekstra úr és munkatársai fogadták csoportunkat és általános tájékoztatást adtak a szervezet munkájáról.

Az ET fontos feladatának tartja a 25 tagállam és a 12 közös piaci tagország közötti kapcsolatteremtést. Nem foglalkozik gazdasági és biztonsági kérdésekkel, szinte az EGK „árnyékában” áll. Ugyanakkor az emberi jogok, a kultúra és a környezetvédelem tekintetében fontos szerepet játszik. Új feladatának tekinti a „forradalmi” kelet-európai országokat integrálni.

A magyar erdészek nevében megköszöntük Hoekstra úrnak a szervezet meghívását.

Október 8-án Rajnamenti kisvárosban, Rastattban a legnagyobb nemzetközi privát természetvédelmi társaság – a W. W. F. – által fenntartott hidrológiai állomást látogattunk meg. A hatalmas ismeretterjesztő és természetvédő propaganda kifejtése mellett az ott dolgozó nemzetközi kutatócsoport a Rajna folyó vízmozgását, dinamikáját és környezetére gyakorolt hatásait vizsgálja. Szemléletesen bizonyították, hogy a mindig változó

vízmozgás befolyásolja és mozgatja az egész rendszert az eróziótól az organizmusok mozgásáig, a vegetáció változását is beleértve.

Céljuk az elemzésen és megismerésen túl a természetes ökoszisztémák védelme és ahol lehet, az eredeti, őshonos, természetszerű növénytársulások visszaállítása. Jelenleg „Zöld Duna” névvel nagyvonalú fejlesztésen dolgoznak, melynek célja a Duna legértékesebb szakaszainak megóvása. Ennek érdekében négy kiemelten védett nemzetközi nemzeti parkot akarnak létrehozni. A Bécs alatti és a Dél-Dunai, Gemenci részeken Magyarország is érintett.

Október 9-én egésznapos látogatást tettünk Freiburgban, Baden-Württemberg tartomány erdészeti kutatóintézetében. Az intézet állandó alkalmazotti létszáma 110 fő, ebből 40 fő kutató. A kutatók 80%-a erdész alapképzettségű, 20%-uk egyéb (geológus, kémikus stb.). Az erdész-kutatók 50%-a állandóan az intézetben dolgozik, 50%-uk viszont időnként a gyakorlatban teljesít szolgálatot („váltó rendszer”). Az intézet évente 9 millió DM-ból + 2 millió DM rendkívüli költségkeretből gazdálkodik. Magyar részről az erdőtervezés és az erdővédelem tájékoztatóját hallgattuk meg.

Október 10-én a Pforzheim-i Erdészeti területén és kezelésében levő kommunális szeméttelépet látogattunk meg. A 100 ezer lakosú nagyváros működő modern szeméttelépének vonzáskörzete mintegy 190 ezer lakos. Évi beszállítás 190 ezer tonna, amiből 20 ezer tonna az építési alapokból kiemelt föld. Üzemelését 1972-ben nyitották, 1994-ig megtelik. A szemétteléken keletkező metángázt 1980 óta elektromos áram termelésére hasznosítják. Tonnánként 40 m³ biogázzal számolnak, ez pillanatnyilag 25 m³-t jelent óránként. Négy generátorba vezetik a gázt. A nagy, még nem letakart – szemétteléken keletkező gázoknak egyenlőre csak 20%-át tudják hasznosítani, később ez az arány javulni fog. A rendszer évente 3 millió kilowatt áramot táplál a városi hálózatba!

Az egész szeméttelép gondosan szigetelt: alul 2 x 60 cm-es agyagréteg, közte vízlevezető kavicsréteg, fólia. A lezárás hasonlóan történik. Rekultiváció: 80–100 cm-es termőréteget terítenek a szeméthegy tetejére és beerdősítik. Tapasztalataik szerint fenyők (még a P. nigra sem!) nem alkalmasak. Első generációban a nyárákat próbálták ki, majd ezeket kőrisekkel, juharokkal, bükkkel váltják fel. Nyáráknál gyakori a tőkorhadás. Az akácot sem tartják alkalmasnak. Költségek: 10–20 ezer DM/ha.

Eredmények, javaslatok

A tanulmányút talán legnagyobb értéke az ökológiai alapokra helyezett „természet-gazdálkodói” szemlélet erősítése és egységesítése.

Külön kiemelt érdemel a vadgazdálkodás, vadkárak és maga a vadászat gyakorlata: tulajdonképpen eldöntött tény az értékes növényzet (ezen belül a faanyag), az erdő egyéb funkciói és a vadászat (trófeanyerés) rangsora: a vadászat alárendelt szerepet játszik. Kerítés nélkül gyönyörű természetes újakulatok láthatók, mérhető vadkár nincs. Nincs vadlétszámbecslés, vadtakarmányozás, vadriasztás (növényvédőszer) – de abban a pillanatban, amikor a legkisebb kárt észlelik, előveszik a puskát.

ÚJ EGYETEMI KITÜNTETÉSEK

Az Erdészeti és Faipari Egyetem Tanácsa az elmúlt időszakban két kitüntetést alapított

I.

PRO SILVICULTURA

PRO ARTE LIGNARIA et GEODESIA

A díjban részesíthetők köre

Azok a belföldi és külföldi tudósok (oktatók, kutatók és üzemi szakemberek), akik a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem szellemi színvonalának emelésében, oktatómunkájában, vagy szakmai tudományos eredmények elérésében jelentős érdemeket szereztek, továbbá termelő üzemek és gazdaságok azon kiemelkedő személyiségei és vezetői, akik az egyetem oktató-nevelőmunkáját hathatósan segítették, szellemi javait jelentősen gyarapították, vagy ezek fejlesztését jelentős anyagi juttatással támogatták.

A díj formája, tartalma

Művész által tervezett és kivitelezett nagyméretű bronzérem díszdobozban

Pénzdíj (bruttó) 50.000,- Ft

Évente adományozható darabszám

Maximum 1 db/év

A díjat Kuratórium ítéli oda

TEM, SOPRON működésének fejlődését, oktató- és kutatómunkája színvonalának növelését, szervező munkájukkal, erkölcsi és anyagi támogatásukkal, adományokkal és anyagi eszközök juttatásával, továbbá tárgyi feltételek biztosításával, valamint bármi más módon kiemelkedő mértékben segítették.

A díj formája, tartalma

Művész által tervezett és kivitelezett nagyméretű bronzérem díszdobozban

Évente adományozható darabszám

Maximum 1 db/év, halmozható

A díjat adományozó az Egyetem Tanácsa

Az 1991. évi díjakat az egyetemi tanács az 1991. évi szeptember 5-i ülésén első ízben ítélte oda a következőknek:

DR. H. C. DR. H. C. HERIBERT RAMS, az Albert Ludwigs Egyetem (Freiburg, Németország) Külügyi Hivatalának nyugalmazott igazgatója.

ADAMOVICH LÁSZLÓ, a British-Colmba Egyetem (Vancouver, B. C., Canada) nyugalmazott egyetemi tanára.

PERLAKI FERENC okleveles erdőmérnök, az Eszterházy uradalom igazgatója (Kismarton, Ausztria)

Az oklevelek 1991. október 24-én keltek és

PRO UNIVERSITATE SOPRONIENSI

címet viselik.

II.

PRO UNIVERSITATE SOPRONIENSI

A díjban részesíthetők köre

Azok a hazai és külföldi jogi-, hivatalos- és magán-személyek, akik az ERDÉSZETI ÉS FAIPARI EGYE-

BARTHA DÉNES - OROSZI SÁNDOR

SELMEC, SELMEC, SÁROS SELMEC...

Vademecum erdészek számára

Erdészettörténeti Közlemények

IV.

Budapest-Sopron
1991

Megrendelhető

a

Selmeci

Társasaságnál

Bartha

Dénes

címén

9400 Sopron,

Ady Endre út 5.

Áprily Lajos:

SZERET AZ ERDŐ

*Engem az erdő véd s szeret,
utaimon erdők kísérték:
bükkök, gyertyánok, égerek,
tölgyek. Fenyők is. Égig értek.*

*Most is, hogy visszagondolok
hajdani erdeim sorára,
a hegy felől gyönyörűen
zúg bükkös erdők orgonája.*

*S ha majd mélyebbre költözöm,
érzéstelen rommá omoltan,
egy hang közelről súgja még:
Én is az erdő fája voltam.*